

ACC. N:R M. 13710: 1-2.

Landskap: Småland Upptecknare: Josef Brandting, Heormantorp
Härad: Konga Berättare: Frans "Johansson" (död)
Socken: Heormantorp Berättarens yrke: Bonden, torpare, brukarb.
Uppteckningsår: 1953 Född år 1870 i Heormantorp

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Heorandskap, förlossning, barnsäng och kyrktågning
(gäller här huvudsakl. kyrktågning) sid. 1-2.

LUF 96

" Vid kyrktågning följde i tiderna både dans en lustig sed för sig. När en kvinnas kyrktågs kullade de upp i prästhermanen i sockenstugan bred små, ost, pannkakor & annat sågdet & så en kvinna brännvinn, Prästen, klackarna, kyrkvårdarna, gästgärdarna ^{ä följande} bjöds så afton gästgärdarna på förtäring där. Kyrkherren i Camberg (varade här 1820-35 uppt. s. num.) sa till prästerna under Svane föreläsning f. 1804: "Ja, det är då var ju ett roligt kalas, men då är då väl också värt att få kännas tillbakas". Han fick inte veta förrän efter kyrktågningen se-. Jag minns så väl prästernas kunnande uttalande av trä, du hade så många gossar av trä."

" Den man, som hade samlag med sin käring under tiden från det han fått barn tills han blottat i kyrkan fick betala 2 rd ö 50 sk. här för, då kallades dödspliket. En kvinna i Ugnarnäs fick betala för då en gång, brukade för f. 1829 tala om."

"Så en kvardags kvinna dog under en ^{kvardags} ^{mål} ^{tid} ~~tid~~ i kistan, man trodde absolut att den döda skulle sig från barnet."

Luf. 96

ACC. N:R M. 13710:2.

Om han var i långt framskriden ålder. De tre
sistnämnda försvårade betörde han var barnd
föddes efter döderna & kvinnan skulle va te hand
när han skulle genom skärselden, det där
brukade man föt 1840 tala om att de hade för
sig i hennes mans (föf 1814) tid".

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND